

Sygn. akt VI U 2021/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2013 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: Z. K.

w związku z niewydaniem decyzji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

zobowiązuje organ rentowy do wydania w terminie jednego miesiąca decyzji na skutek wniosku ubezpieczonego Z. K. z dnia 11 stycznia 2012 r. o przeliczenie emerytury.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 2021/13

UZASADNIENIE

W dniu 21 maja 2013 roku ubezpieczony Z. K. złożył w Sądzie Okręgowym pismo w którym wskazał, iż odwołuje się od decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych nr (...) w sprawie odmowy przyjęcia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w wysokości 106.24% od dnia 1 kwietnia 2004 roku- od dnia nabycia prawa do emerytury, ubezpieczony wniósł o nakazanie organowi rentowemu wypłatę utraconych świadczeń z tytułu przyjęcia niższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia za okres od dnia 1 kwietnia 2004 roku do dnia 28 kwietnia 2009 roku. W toku postępowania sądowego, ubezpieczony wskazał, iż odwołuje się do Sądu Okręgowego w związku z niewydaniem przez organ rentowy decyzji po złożeniu przez niego wniosku o przeliczenie emerytury.

Pozwany organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania ubezpieczonego, wskazując na uregulowanie zawarte w treści przepisu art. 477§1(9) kpc z uwagi na przekroczenie miesięcznego terminu do złożenia odwołania. Organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony nie złożył odwołania zarówno od decyzji z dnia 2 lipca 2004 roku, jak i decyzji z dnia 30 marca 2009 roku, wobec czego brak jest podstaw prawnych do zmiany wysokości świadczenia za okres wsteczny.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 11 stycznia 2012 roku ubezpieczony złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o przeliczenie emerytury, wskazując, iż do 2009 roku wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia był niższy, niż ustalony w decyzji z dnia 30 marca 2009 roku. W odpowiedzi na złożony wniosek, pozwany organ rentowy pismem z dnia 31 stycznia 2012 roku poinformował ubezpieczonego o treści wydawanych dotychczas przez pozwany organ rentowy decyzji dotyczących wysokości świadczeń przyznawanych ubezpieczonemu.

W dniu 13 lutego 2012 roku ubezpieczony ponownie zwrócił się do organu rentowego o przeliczenie świadczenia emerytalnego i wydanie decyzji mającej na celu wyrównanie świadczenia z tytułu błędnie naliczonego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru za okres od dnia 1 czerwca 2004 roku do dnia 30 września 2009 roku. W odpowiedzi, pozwany organ rentowy wskazał, iż decyzje z dnia 2 lipca 2004 roku, z dnia 28 marca 2007 roku oraz z dnia 30 marca 2009 roku stały się prawomocne i brak prawnych do zmiany wysokości świadczenia ubezpieczonego za kres wsteczny. Ponowny wniosek o wyrównanie świadczenia ubezpieczony złożył w dniu 8 marca 2012 roku, organ rentowy pismem z dnia 30 marca 2012 roku poinformował ubezpieczonego o zmianach w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych obowiązujących od lipca 2004 roku, ponownie wskazując, iż decyzja z dnia 30 marca 2009 roku została wydana prawidłowo.

-okoliczności bezsporne

Zgodnie z treścią przepisu art. 477 (14)§3 kpc: jeżeli odwołanie wniesiono w związku z niewydaniem decyzji przez organ rentowy, sąd w razie uwzględnienia odwołania zobowiązuje organ rentowy do wydania decyzji w określonym terminie, zawiadamiając o tym organ nadrzędny, lub orzeka co do istoty sprawy. Jednocześnie sąd stwierdza, czy niewydanie decyzji przez organ rentowy miało miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

W przedmiotowej sprawie pozwany organ rentowy, mimo złożonego przez ubezpieczonego wniosku dotyczącego wyrównania świadczenia za okres od dnia 1 czerwca 2004 roku do dnia 30 września 2009 roku, w związku z błędnym w ocenie ubezpieczonego naliczeniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru pobieranej przez niego emerytury nie wydał w tym przedmiocie decyzji a pisma skierowane do ubezpieczonego przez pozwany organ rentowy nie mogą zostać uznane jako decyzja wydana w wyniku rozpatrzenia złożonego przez odwołującego wniosku.

Wobec powyższego należało zastosować powyższy przepis art. 477 (14)§3 kpc i zobowiązać organ rentowy do wydania decyzji zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego z dnia 11 stycznia 2012 roku.

SSO Ewa Milczarek